

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/500/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513202338
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1513202338.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Michaely Frimmelovej právnej veci navrhovateľky: D. Z., nar. X.XX. XXXX, bytom D., Q. XX, t.č. J. P. D. Ž.X., D., K. X, zast. Mgr. Monikou Kakalíkovou, bytom Bratislava, Studenohorská 55, proti odporcom: 1/ F. Z.Á., nar. X.XX.XXXX, bytom D., C. XX, zastúpený Mgr. Igorom Schweighoferom, advokátom, so sídlom Bratislava, Holíčska 28, 2/ O. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom C. K., Š. XX, o určenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporcu 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16. júla 2015, č.k. 15C 20/2013-129, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti výživného, zročného výživného a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi 1/ povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške XXX eur mesačne od 1.2.2013 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a zročné výživné za čas od 1.2.2013 do 30.6.2015 vo výške X.XXX eur mu povolil splácať v mesačných splátkach po 30 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom júl 2015 pod stratou výhody splátok, vo zvyšku 50 eur návrh voči odporcovi 1/ zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak právne vec posúdiac poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 3 a 5 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z.) a § 75 ods. 1 uvedeného zákona, keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka je dcérou odporcov, v školskom roku 2012/2013 bola študentkou 2. ročníka a v školskom roku 2013/2014 študentkou 3. ročníka denného štúdia I. I. V. Š. Z. C. D.. Podľa potvrdenia školy je na šk. rok 2013/2014 určený príspevok rodičov - školné - vo výške 500 eur ročne, ktorý bol navrhovateľke povolený platiť v splátkach splatných do 15.9.2013 vo výške 200 eur, do 15.12.2013 vo výške 150 eur a do 15.4.2014 vo výške 150 eur. Zistil, že navrhovateľka je ubytovaná v Krízovom centre Brána do života v časti útulok, kde poplatok za služby do septembra 2013 bol vo výške 130 eur až 140 eur mesačne, od septembra 2013 je vo výške 105 eur mesačne. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 25.3.2013 bol navrhovateľke od 1.1.2013 priznaný invalidný dôchodok vo výške 185,50 eur mesačne. Od 19.3.2013 má so spoločnosťou Gate house, s.r.o. Bratislava uzavretú dohodu o pracovnej činnosti podľa § 228a Zákonníka práce, na základe ktorej vykonáva upratovacie práce v rozsahu 10 hodín týždenne za hodinovú mzdu vo výške 2 eur. Podľa správy MUDr. V. S. - psychiatricky je navrhovateľka v ambulantnej starostlivosti Denného psychiatrického stacionára od apríla 2012, predtým bola v starostlivosti detského psychiatra, absolvuje pravidelné kontroly a ambulantný režim s farmakoterapiou, činnosťou a režimovou terapiou s psychoterapeutickými intervenciami. V rámci jej duševného stavu lekár neodporúča dlhodobú pracovnú činnosť a vôbec nie prácu nočnú. Náklady na lieky má vo výške 40 eur mesačne. Súd prvého stupňa uviedol, že odporca 1/ žiadal určiť

výživné vo výške XXX eur mesačne, je živnostník, vykonáva čistiace a upratovacie práce pre spoločnosť Czech & Slovak Facility Management, s.r.o., z tejto činnosti má mesačný príjem X.XXX eur brutto, z ktorého platí zamestnanca U. vo výške XXX eur mesačne, jeho ďalšie náklady na bývanie, stravu a hygienu sú vo výške XXX eur mesačne, spláca pôžičku s mesačnou splátkou vo výške 120 eur, náklady na prevádzku auta potrebného na prácu sú vo výške 120 eur mesačne, telefón vo výške 30 eur mesačne, lieky 20 eur mesačne.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol že riadiac sa intenciami zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Co 161/2014-88, ktorým došlo k zrušeniu pôvodného rozsudku vo vzťahu k odporcovi 1/ a rozsudok voči odporcyni 2/ nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2014, zistil, že v školskom roku 2014/2015 je navrhovateľka naďalej študentkou 4. ročníka strednej školy, keď ročné školné predstavuje sumu 250 eur, ktoré platí v mesačných splátkach po 25 eur. Má zvýšené náklady v súvislosti so stužkovou slávnosťou, zakúpením učebníc potrebných k maturitnej skúške, poplatkami za prihlášku na vysokú školu, ktoré výdavky vyčíslila na sumu 184 eur. Podľa navrhovateľky je prijatá na štúdium na vysokej škole bez prijímacích pohovorov. Maturitnú skúšku úspešne vykonala dňa 27.5.2015, v spojení s čím získala výučný list v odbore 6444 4 čašník, servírka. Zistil, že odporca nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, keď vyživovacia povinnosť k synovi mu skončila začiatkom roka 2013. V čase od mesiaca február do 18.5.2015 bol bez príjmu pre zmenu majiteľa budovy ATRIUM, v súvislosti s čím prestal pracovať pre spoločnosť Czech & Slovak Facility Management, s.r.o. Mal pozastavenú živnosť na 6 mesiacov, od 11.3.2015 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 7.4.2015 nemá nárok na dávku v nezamestnanosti. Od 19.5.2015 vykonáva pre spoločnosť Hollex Slovakia, s.r.o. baliace činnosti a manipuláciu s tovarom, za ktoré činnosti vystavil tejto spoločnosti faktúru na sumu 655,20 eur, jeho úver bol vyplatený jeho otcom začiatkom roka 2015.

Súd prvého stupňa dôvodil, že výživné nie je možné zužovať len na poskytovanie stravy, nakoľko ide o úhradu všetkých osobných potrieb po stránke hmotnej i kultúrnej, náklady na bývanie, hygienické potreby, na vzdelanie a kultúrne vyžitie, keď pri ich výpočte je potrebné vychádzať z priemeru a štandardu. Výživné má plynule a priebežne pokrývať nabiehajúce náklady na tieto potreby s možnosťou primeranej rezervy na pokrytie jednorazových vyšších nákladov. Vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam povinného uviedol, že ich subjektívna zložka je daná vlastnosťami, zdravím, nadaním a vzdelaním povinného, objektívna je daná reálnou možnosťou tieto schopnosti uplatniť v prostredí, v ktorom povinný žije. Podľa právnej teórie platí zásada proporcionality príjmu. Ustálil, že navrhovateľka ako dcéra odporcu 1/ nie je schopná sa sama živiť, pretože sa štúdiom na strednej škole vo forme denného štúdia pripravuje sústavne na budúce povolanie, vyživovacia povinnosť odporcu ako rodiča preto naďalej trvá. Odôvodnené potreby oprávnenej navrhovateľky ustálil vo výške 490 eur mesačne v roku 2013 a v roku 2014 a 2015 vo výške 470 eur mesačne priemerne, na ktorých úhradu jej rodičia ničím neprispievali napriek skutočnosti, že jej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 185 eur, od 1.1.2015 vo výške 190 eur. Uviedol, že matka si vyživovaciu povinnosť určenú vo výške XXX eur mesačne plní. Otec má na základe Osvedčenia o živnostenskom oprávnení od 4.3.2013 oprávnenie vykonávať živnosť 1. A. I. N., 2. Č. O. B. N.. Za preukázané mal, že spoločnosť Czech & Slovak Facility Management, s.r.o. mu za upratovacie práce poukázala v mesiacoch marec až december 2013 sumu 1.150 eur mesačne, za rok 2013 bol základ dane priznaný vo výške 1011,49 eur a za rok 2014 vo výške 2.201,01 eur po znížení o nezdaniteľnú časť. Od 19.5.2015 má rozšírenú živnosť o baliace činnosti a manipuláciu s tovarom, vykonáva práce pre spoločnosť Hollex Slovakia, s.r.o. Uviedol, že výška výživného zo strany otca bola počas konania v rôznych obdobiach rôzna v závislosti od nákladov navrhovateľky v jednotlivých rokoch minimálne od 180 eur do 130 eur, avšak vzhľadom na skutočnosť, že výživné bolo určované k času štúdia navrhovateľky na strednej škole, ktoré je ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia ukončené a celé je už zročné a sčasti už bolo i zaplatené na základe predbežného opatrenia vydaného súdom prvého stupňa, určil ho v priemernej výške, ktorá zohľadňuje potrebu zvýšenia alebo zníženia v jednotlivých mesiacoch na základe potrieb navrhovateľky a možností odporcu. Poukázal na to, že vyživovacia povinnosť je základná a prvoradá povinnosť rodiča, keď príjmy odporcu 1/ sú preukázané vo výške 1.150 eur mesačne. Z daňových priznaní nie je podľa súdu prvého stupňa zrejmé, ktoré položky si započítal na dosahovaný príjem. Mal za to, že ak by sa aj hrubý príjem odporcu znížil o 40 %, čistý príjem by predstavoval 690 eur, ktorý môže odporca dosahovať aj po 19.5.2015, s tým, že súd prvého stupňa neprihliadol na tvrdené, avšak nepreukázané náklady na spolupracovníka vzhľadom na prioritnosť vyživovacej povinnosti, rovnako ani na náklady na úver. Mal za to, že odporca ako živnostník so širokým rozsahom činností v regióne Bratislava a okolie môže zvýšiť svoj príjem tak, aby mohol plniť svoju zákonnú aj morálnu vyživovaciu povinnosť. Podľa neho odporca nepreukázal závažné zdravotné

postihnutie brániace mu v dosahovaní vyšších príjmov. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol so zreteľom na zásadu proporcionality príjmu odporcu.

Zročné výživné súd prvého stupňa určil za obdobie od 1.2.2013 (podanie návrhu na začatie konania) do 30.6.2015 (vydanie súdneho rozhodnutia), so započítaním zaplateného výživného vo výške XXXX eur na základe predbežného opatrenia (20 mesiacov vo výške XXX eur). Zročné výživné tak predstavuje sumu X.XXX eur, ktoré mu v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil platiť v pravidelných mesačných splátkach pod stratou výhody splátok. Upozornil, že o výživnom bolo rozhodnuté na základe tvrdenia navrhovateľky o pokračovaní v štúdiu na vysokej škole s prijatím bez prijímacích pohovorov, pričom ku dňu 25.6.2015 jej nebolo doručené rozhodnutie o prijatí. Pre prípad nepotvrdenia tejto skutočnosti vyživovacia povinnosť odporcu 1/ zanikne dňom 30.6.2015. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa zásady čiastočného úspechu procesných strán v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odvolanie odporca 1/ a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmeniť a výživné určiť vo výške XXX eur mesačne a za mesiace február až máj 2015 výživné nepriznať. Napadnutý rozsudok mal za nepreskúmateľný a predčasne vydaný. Vytkol súdu prvého stupňa nedostatočnosť výsluchu navrhovateľky, nezohľadnenie žiadneho príjmu v určitom období a minimálneho vzťahu s navrhovateľkou. Mal za to, že úspešnosť navrhovateľky bola vopred jasná, otázna bola len výška výživného. Sumu XXX eur, ktorú jej platí, považoval za dostatočnú na krytie jej nákladov, keďže nemá pôžičku.

Za nepreskúmateľné mal i odôvodnenie rozhodnutia o výške zročného výživného. Poukázal na náklady na spolupracovníka a na slabé možnosti nájsť príležitosti na príjem, ako aj na skutočnosť, že živnosť má od 1.3.2013, predtým pracoval na dohodu o pracovnej činnosti, tiež na svoje výdavky na lieky. Mal za to, že schopnosti navrhovateľky aj odporkyne 2/ umožňujú zvýšiť si svoj príjem, mal za to, že navrhovateľka sa sama pričínila o svoj zlý zdravotný stav, pričom však štúdiom na danej strednej škole si vyžaduje dobrý zdravotný stav. Vytkol súdu prvého stupňa, že pri jeho osobe bral do úvahy hrubý mesačný príjem, kým pri odporkyni 2/ príjem čistý. Výdavky navrhovateľky na telefón, internet a hygienu mal za nevhodné. Mal za porušenie zásady rovnakej životnej úrovne rodičov a detí, keďže po sčítaní výživného a invalidného dôchodku bude mať navrhovateľka od neho vyšší príjem. Mal za to, že navrhovateľka môže študovať popri zamestnaní a že je možná i lacnejšia alternatíva štúdia.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že uniesla dôkaznú povinnosť o svojom nároku na výživné, s tým, že práve odporca nepreukázal svoje tvrdenia. Mali zachovanú možnosť vyjadriť s ku všetkým vykonaným dôkazom. Uviedla, že brigáduje od svojich 15 rokov, nemá úspory a nie je vlastníčkou bytu. Ako invalidná dôchodkyňa sa môže naďalej vzdelávať a venovať sa štúdiu. Poukázala na lekársku správu MUDr. S. o neodporúčaní dlhodobej a najmä nočnej práce. Na strednej škole 2krát prepadla kvôli tomu, že pracovala po nociach za účelom zabezpečenia si základných potrieb, ako i zo zdravotných dôvodov. Má H. 3. stupňa, od detstva emočne nestabilnú poruchu osobnosti, sklony k sebapoškodzovaniu od situácie, keď ju odporca škrtil, za ktoré zdravotné problémy nemôže. Uviedla, že v Bratislave nie je lacnejšie ubytovanie než za XXX eur mesačne, nárok na internát nemá, komerčné prenájmy garsoniek sú cca 270-350 eur mesačne. Odporca je možnosť bývania uňho neponúkol. Peniaze jej požičiavajú priatelia.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok verejne vyhlásil za použitia § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie odporcu 1/ nie je dôvodné, pretože súd prvého stupňa vo veci zistil riadne skutkový stav potrebný na právne posúdenie veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Vo veci vykonal náležité dokazovanie v potrebnom rozsahu a správnym smerom, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým zisteniam a na ich základe vyvodil vo veci samej aj správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k určeniu vyživovacej povinnosti odporcu 1/ voči navrhovateľke vo výške 150 eur mesačne aj náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil. Prihliadnuc na obsah spisového materiálu a z neho vyplývajúci skutkový a právny stav veci odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa ani z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Z obsahu spisu nevyplýva, že by svojím konaním (rozhodnutím) odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná

skutočnosť alebo okolnosť, naopak, súd prvého stupňa ich posúdil súhrnne a aj podrobne vyhodnotil. Odôvodnenie rozhodnutia je zrozumiteľné, logické, racionálne a spravodlivé. Rozsudok je presvedčivý, obsahujúci všetky náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa v ňom dal kvalifikovanú argumentáciu o existencii nároku navrhovateľky proti odporcovi 1/ na výživné vo výške XXX eur mesačne. V odvolaní odporca 1 neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvého stupňa zisteného stavu a jeho právneho hodnotenia, alebo ktoré by mu neboli bývali známe. Z konania pred súdom prvého stupňa iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie skutkového stavu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočne vyčerpávajúce, preto si nežiada ani doplniť dôvody na zdôraznenie jeho správnosti, nakoľko odvolací súd sa s nimi stotožňuje, v podrobnostiach na ne poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a vyjadruje sa preto len k odvolacím námietkam odporcu 1/.

Odvolací súd sa s prihliadnutím na obsah odvolania, v ktorom odporca 1/ namietal spôsob odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré je podľa neho nepreskúmateľné, ako prvoradou otázkou zaoberal posúdením, či súd prvého stupňa svojím spôsobom odôvodnenia rozsudku neodňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom, keď odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Súd nemusí dať v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). V danom prípade súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci a výsledky vykonaného dokazovania a závery, ktoré prijal, primerane vysvetlil. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd má za to, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom uviedol, v čom spočíva podstata argumentov účastníkov majúcich pre vec podstatný význam a s okolnosťami medzi účastníkmi spornými sa dostatočne skutkovo a právne vysporiadal. Navyše je potrebné poukázať i na judikatúru ÚS SR, podľa ktorej do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), neznamená ani právo na to, aby bolo súdom rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), nepatrí sem ani právo účastníka dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby sa súd riadil výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov predkladaných účastníkom (II. ÚS 3/97).

Odvolací súd taktiež za neopodstatnenú vyhodnotil odvoláciu námietku odporcu 1/ o jeho absolútnej nemožnosti platiť navrhovateľke výživné v určitých obdobiach s poukazom na jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť nepretržite do doby, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, ktorá skutočnosť doposiaľ nenastala. Rovnako sa súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vysporiadal s rôznymi možnosťami odporcu 1/ platiť výživné v jednotlivých obdobiach a správne výšku vyživovacej povinnosti určil vo výške priemernej. Dostatočným spôsobom sa vysporiadal, i s namietanou skutočnosťou o výdavkoch odporcu 1/ na spolupracovníka a úver, ktoré v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine nemajú prednosť pred výživným, keď i po odpočítaní týchto pravidelných nákladov určená výška výživného stále zodpovedá objektívnym možnostiam odporcu 1/ (bez zdravotných komplikácií, živnosť, región, vek), ale najmä objektívnym potrebám navrhovateľky (dennodenné materiálne potreby, potreby na vzdelanie, kultúrne vyžitie, bytové potreby). Odporca 1/ nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že navrhovateľka si sama môže za svoj zdravotný stav, keď navyše i táto okolnosť by nemala za následok iné právne hodnotenie stavu veci, nakoľko by nevyvrátila skutočnosť, že nie je schopná sa doposiaľ sama živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Je potrebné a v zmysle zákona i prípustné navrhovateľku v príprave na budúce povolanie formou i plateného štúdia podporiť a brať zreteľ i na skutočnosť, že pravidelná práca popri dennom štúdiu nie je možná a vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľky ani prípustná. I vzhľadom na vek navrhovateľky priznané výživné zatiaľ nie je v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia ohľadom zročného výživného, toto je dostatočne zrozumiteľné, keď z neho vyplýva, že bolo určené za obdobie od 1.2.2013 do 30.6.2015, t.j. za obdobie 11 mesiacov roku 2013,

12 mesiacov roku 2014 a 6 mesiacov roku 2015, spolu 29 mesiacov, spolu výživné vo výške 29 krát XXX eur je vo výške X.XXX eur, od ktorej sumy bola súdom prvého stupňa odpočítaná suma X.XXX eur zaplatená titulom nariadeného predbežného opatrenia za 22 mesiacov po XXX eur od 18.6.2013 do 22.6.2015 s výnimkou mesiacov apríl 2014 a február až máj 2015, kedy odporca 1 uvedenú sumu nezaplatil.

Vzhľadom na vyššie uvedené po vecnom a právnom posúdení obsahu spisového materiálu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k odporcovi 1/, v napadnutej časti týkajúcej sa zročného výživného, ako aj v časti o trovách konania ak časti od predchádzajúcich výrokov odvislej, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si ju neuplatnila, resp. jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.